

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Landstinget. № 42.

Tiende Session.

28de Møde.

Torsdagen den 18de Novbr.

(Forsfat.)

Ordføreren (forts.): Det Stykke, man tager fra et District, maa ogsaa lægges til et andet, men dette vil naturligvis blive meget misforholdet med en saadan Tilvæxt, medmindre det samtidig faaer et Afslag paa en anden Kant. Med eet Ord, Omreguleringen kan ikke skee partielt, den maa foregaae under Eet. Det er min første Anke imod Lovudkastet, at det ikke giver nogen Udfigt til en nødvendig Omregulering. Hvad dernæst Arbejdets Fordeling mellem de Arbejdspligtige angaaer, slaaer Udcastet fast et forkasteligt og mod den gjældende Lovgivning stridende Princip, som ganske vist har søgt at bane sig Vej i Praxis paa mange Steder. Spørgsmaalet bliver altsaa nu, om man skal slaae denne Praxis fast ved Lovgivningen eller lade dette Forhold staae hen, og i saa Henseende foretrækker jeg det Sidste. Vel maa jeg indrømme den ærede Minister, at Ordet „Bedrift“ kan forståes og, da Sagen endnu ikke definitivt er afgjort, kan gives den Betydning, at der tillige skal tages Hensyn til Folketallet; men jeg troer, at det vil være aldeles utilstrækkeligt saaledes blot at opskille disse Begreber som Kategorier ved Siden af hinanden, uden at give mindste Veiledning om, hvilken kvantitativ og kvalitativ Betydning man i Anvendelsen skal give disse Principer. Jeg for mit Bedkommende agter altsaa at stemme imod Lovudkastet og troer heller ikke,

at den høitærede Indenrigsminister kan have noget Væsentligt derimod efter den Maade, hvorpaa han har udtalt sig om Majoritetens Forslag. Jeg skjønner ikke rettere, end at han fandt, at den første Deel eller den hele Række af regulatoriske Bestemmelser var praktisk og hensigtsmæssig, og med Hensyn til den sidste Deel indskrænkede hans Bemærkninger sig dertil, at denne Sag vel kunde fortsætte at tages under Overtøelse, men at han i et Anliggende af den Natur ønskede at give Bedkommende Leilighed til at yttre sig; thi at de have yttret sig om det andet Forslag, vil efter den høitærede Ministers Opfattelse ikke kunne ansees for tilstrækkeligt. Der er saaledes ingen bestemt Modstand gjort i saa Henseende, og jeg vil derfor troe, at det var den ønskeligste Maade, hvorpaa denne Sag for Dieblirket kunde fremmes, ikke at fremme den, men at lade de forskjellige Ansuelser, der have udtalt sig i Thinget og ere blevne formulerede fra hver af Siderne, gennemgaae en Bearbejdelse, hvorefter vi kunde have Udfigt til og vente til næste Rigsdag at faae et Forslag, der vil sætte Regjeringen i Stand til at ophæve det gamle Regulatorik og ved samme Leilighed slette de ikke saa fuldkommen upraktiske og uhensigtsmæssige Bestemmelser, som dertil findes og som jeg tidligere har paapeget. Endnu mindre finder jeg mig opfordret til at stemme for Minoritetens Ændringsforslag. Jeg troer ikke, at det vil tages mig ilde op, naar jeg siger, at man ved den blotte Gjennemlæsning vil see, at det aldeles mangler en solid logisk Tankegang. Jeg skal kun anføre, at der staaer den samme Sætning i Begyndelsen og Slutningen og begge Steder udtrykt forskjelligt, idet der først siges,